

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΚΑΥΓΑΔΕΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Λεγομαχίες, επεισόδια, ανέκδοτα, τσακώματα μέσα στο Κοινοβούλιο. Από την αρχαία Βουλή του Δήμου ως στη σημερινή Δημοσθένους και Αισχύνης, Τριχοπούης και Δηληγιάννης, Χειδός και Στεφανίδης. Το επεισόδιο του Μανδάλου. Έπεισος κατά του Λορέντσου. Ο Στεφανίδης ορμά με την όμπρέλλα. Η εκλογική διαφορά και η Παναγία της Γένους! Το επεισόδιο Κωλάτη και Κριεζιώτη. Ο δαρκος του Δάρρα. Ένας καυγάς στον έποιο επεμβαινουν ένοπλοι αξιωματικοί, κ.τ.λ. κ.τ.π.

Οι καυγάδες, οι διαμαρτυρίες, τα κοινοβουλευτικά θέματα του λόγου ποτε δεν έλειψαν από τα διάφορα κοινοβούλια. Παρομοίως έβρισκαν μάλιστα μερικές συνεντεύξεις της Οργάνωσης Βουλής, όπου οι αντιπρόσωποι του θεσμού έκεινον και τον Μιχαήλον άλλοτε εξεπαιδωνίζαν ή ένας από αυτούς και άλλων τα χαλαρώματα του γαυγισμού τους, άλλοτε συνενδράζαν, άλλοτε με... ούσια λειώνια, ντομάτες και άλλα τέτοια... προσημαζικά, και άλλοτε διαφωτίζονταν μέσα στη Βουλή συνωδίες με συμφύρατες, τρωάκιες και τρωακιστές, για να οκαζώσουν τις άνομοιες των άνοπιάνων τους! Ιστορικές έπίσης έβρισαν ή συνεντεύξεις της 'Ελληνικής Βουλής, που κατέγραψαν το άγριο μετά τις καθορισμένες μεταξύν των πατέρων, και το πάσιμα καταβροχίζονταν με άμια! Ανάλογες ήταν και μερικές συνεντεύξεις της Βουλής των 'Εταυαίων, που μεταβόλλιστο έτσι σε αμειβιέτερο τρωακισμώ.

Για την 'Ελληνική Βουλή, οι καυγάδες των επιτέριων του 'Ε. άνομοι άπατελούν... παράδοσι προγονική! Οι αρχαίοι βουλιόμοροι της Πενόος, άν δεν έφταναν στα χέρια, άλλων όμως με αυτούς ποσυτρεπώεις διαμαρτυρώεις με τη γλώσσα. Έβνε γνωστοί οι καυγάδες του μεγάλου Δημοσθένη και του Αισχύνη, που ήταν αρχηγός του λεγομένου Μακεδονικού Κομματός. Ο Δημοσθένης έφρόναζε καθόρι και έσπαστο τον αντίπαλο του προδότη και παύρινο, και κάποτε λογομαχίζοντας με τ' όνομά του, τον έλε: — «Όχι άισχύνη, Αισχύνη, άισχύνην Αισχύνην!»

Αηλιάδη: — «Δέν έντρεπείσα, Αισχύνη, να ντομάει της πόν Αισχύνη!»

Ο Δημοσθένης κατηγορούσε τον Αισχύνη ότι είχε πάρει κάποιον από το Βουλιώ της Μακεδονίας Φίλιππο για να προδώσει τους 'Αθηναίους. Όταν λοιπόν κάποτε ο Αισχύνης έλεγε από τη Βουλή, ο Δημοσθένης τον άνακαητόσε, για να τον τα γράει ένα χεράκι. Τον επληροφόρησαν όμως ότι ο αντίπαλός του έβρισε στο σπίτι του γιατί είχε κοινάχρηξη.

Αι δέν έχει συνάχρηξη, είτε ο Δημοσθένης, ή ο γ υ ο ά γ η η ν έχει...

Στη Βουλή της νεώτερης 'Ελλάδος τα έπεισόδια είναι πολλά. Οά διαμνημόσι ενδι τα νοσηματώτερα, άρχίζοντας από τα παλαιότερα χρόνια, που άρθινοκοινοί οι κοινοβουλευτικοί τύποι:

Βιοηζώλιασε στα 1865. Γίνεται συζήτησις για το αίσινο ζήτημα του έλλειψματος των έσοδων του Κολλάτος—την άδερφετική αυτή πληγή της «Φροσσοσταναίας». Οθούδος, άντεγγλήσεις, κωδοικοποιήσεις, Κρημαρξεί ο κπολιμοκοστατος Σακελλαριάδης, και μάλιστα ο έλενοθεόστομος 'Αχολός. Ο Σακελλαριάδης σε μία στιγμή τρέχει από τη βήμα. Και γίνεται ή άκόλοθη—κατά τα έπίσημα «Πρακτικά της Βουλής»—στιχομυθία:

ΑΧΟΛΟΣ.— Έγώ έβανα τρία χρόνια στη Σινέλευσα, μη δέν έκάνανε έτσι άλλοτε. Τώρα διατιγώεις έδόδη ή άδεια, ώστε έκαστος ν' άνέχεται εις το βήμα και να λέγη ό,τι του κατέβει, καθός ο κ. Σακελλαριάδης...

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ.— Βέβαια, δέν σε συμπεφεί, διότι θα έξελεγθών οι λογαριασμοί σου!

ΑΧΟΛΟΣ.— Στρώσε την κάπια σου κι' έγώ την ίδια μου και να τα ποίησε.

Ανατιγώ ή κάπια δέν έντροφίθραν. Ούτε οι λογαριασμοί τους.

Ίδου τώρα ένα επεισόδιο από τη Β' Σύνοδο του 1883. Άγορεύει ο Δημοκρατικός, βουλευτής και ιστορικός συγγραφέας:

ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ.—... Ο έντιμος βουλευτής Κέας άνεχόρησε και έξήληθε.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ.— Δέν είναι άνηθές, ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ.— Ψεύδοσε, και άποιος λέγει το έναντιον, τον κρητύτω φροστήν!

ΜΑΝΔΑΛΟΣ (πλησιάζον το βήμα και χειρονομών).— Έγώ το λέγω και το βεβαιώ!

ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ.— Είσαι φροστής!

ΜΑΝΔΑΛΟΣ.— Ψεύστης είσαι σύ και από τα μούτρα σου φωνάζει!

Και οι λευκιζογράφοι σημειώνουν: —Ο κ. Μάνδαλος, έλλών πρό του βήματος, λέγει προς τον άγορευόντα: κ α τ ω! Ο άγορευόν τότε κατέχεται του βήματος εξ άριστορον άυτοστημεί, συναντά τον κ. Μάνδαλον και του καταφέρει ούσια! Ο κ. Μάνδαλος όμω κατά του κ. Δημητρακάκη, ούτω δέ ήλθαν εις χείρας. Ορμώσι τότε πλείστοι εκ των έδωλιων της άριστορας με ύψωμένα ράβδους, τινές των όποιων καταπίπτουν κατά της κεφαλής του κ. Μανδάλου και του μετ' αούτο στενώς συμπελεγμένου κ. Δημητρακάκη... Ύψους και πολλά άντεγκλήσεις μεταξύ πολλών βουλευτών!...

Σε άλλα συνεδρία ή πολις Κοιδάς μαιναται έναντιον του πολεμικού Ζουζουβου Λοιδάρου, διότι έλαμνηνε τα δημοκρατικά του φρονήματα.

— Αποτάξατα δημοκρατίξ! φωνάζει, σύ ό άγων άλλετε 72 'Επιταχιόεις, άγρεσι τώρα από του Τρωαώ.

'Αλλ' ό Λοιδάρους άποσιάζει την όμια ένζην από την αίθουσα, και ό Κοιδάς άποτεινόντος στο... άνογμια της πόρτας, φωνάζει: — Έλα ν' άκούσης Ν τ ά ν ε Λοιδάρδε!

Στο ζήτωμα δέ του λόγου ειπε κάτι και για κάποιο βουλευτή Θεσσαλίας. Τότε σηκώνεται άγρεσι ο προφίμορος Στεφανίδης, οργώζει και βροφός:

ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ (από Κοιδάς).— Δέν έξεις μωρό, μωρό! Μάξ έπαιλατήρες όλιος. Τι δημοκρατικός και ξεδημοκρατικός. Βάλε την άρσενδα να χορην... Άρρον, άρρον! Δέν έξεις τι λέξ. Τα λεγομένα σου είναι άρσενδα—ζήτωμά. Τον κακό σου τον καρό!

Ο Κοιδάς άναγκάσει, θέλει να δώση έν ύμνημα εις την άναρχότητα του άνοπιάνων αυτών, και κατέβαιν από το βήμα, ζητώντας ν' αναβιθή ή συνεδρίασις. Ο Στεφανίδης άρσενεί τότε την διαπρέλλα του και οσθαία θηρομώεις (ή ήμεριώεις μάλιστα γοάφρον: από σπασιών όσγης κατεχόμενος) όμω έναντιον του Κοιδά. — Όμωκο βουλευτών περιεκλώων άμφοτέρους, και ό προεδρικός κωδον κρηται, σημαίνον ότι ή παρασιαις έληξε.

Στα 1885 ή Βουλή είναι Δηληγιαννική. Την έφερε ή κακή κατωροή έναντιον του Χωρ. Τριχοπούη, που το μοναχίλο του κατωρ.

Κάτω ο φαρμακτηγής: ένφωάταν σε όλη την 'Ελλάδα, και ή διαδηλώσεις είχαν για όνομα το άγώ το δώδε—δηλαδή όγτώ έκατά κατω για δώδε φαρμάκιον! Στις 9 Μαίον 1885 ό Βασιλέυς Γεώργιος κρητύει με βασιλικό λόγο το άνογμια της Βουλής. Άρχζει ή εξέλεγξις των εκλογών. Ο Δηληγιαννης έχει προγράφι 27 Τριχοπουκούς βουλευτές. Άγρεφεί και από ό Κοιδάς περι έκλογών λορηνομών και άποτεινται στο βουλευτή Τίγμον Μαυρομαρά.

— Κρηει Μαυρομαρά, σε αρμαζώω να μάξ εις τα έλέη της Παναγίας της Τίγμον πρός ποιους μοιράζονται και πρός ποιον οσπόν!

ΜΑΥΡΟΜΑΡΑΣ.— Τα μοιράζει ή 'Επιτροπή του Νεού πρός τους φίλους της και χάρην εκλογών οσπόν!

ΧΟΙΛΑΑΣ.— Άκούτε, κρησι βουλευτά! Άκούτε! Η Παναγία άδραφονεί! Έ, λοιπόν, Παναγία μου, άν δοροδοκίξ και σύ, τον Υίον σου τον πιστεύω, έσένα όμως σε άρνούμαι!...

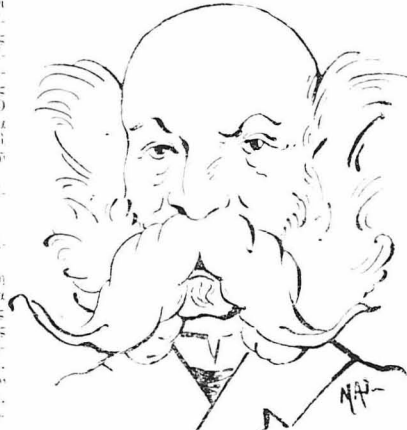
Περίεργο είναι κι' ένα επεισόδιο που γίνιρε παλαιότερα, κατά το Μάρτη του 1846, όταν ήταν προδιομογός ό 'Ιω. Κωλάτης. Στη συνεδρίασις εκείνη γινόταν ψηφοφορία «όι' όνομασιτικής κλησεως». Ο Γραμματέυς, που έδιάβαζε τον κατάλογο, έγρασε στα όνοματα των βουλευτών Λοιδρός:

— Φασίσιος! έφρόναζε.

— Παρόν! απάντησε μία ήχηρή φωνή.

'Αλλ' ή φωνή εκείνη δέν ήταν το Φασίσα, που άπονιάς από τη Βουλή, ήταν του Κριεζιώτη. Η πλαστογραφία έγινε άντιληπτή άμέσως από τους άντιπολιτευμένους βουλευτές Μιχαήλ Σχναή και Νικ. Καλλέγγη, οι όποιοι ύψωσαν άμέσως κραυγές διαμαρτυρίας:

— Είνε ά τ ι μ ι α νά ψηφοφορή άλλος άντ' άλλου!

Ο Θεόδωρος Δηληγιάννης (Σκίτσο της εποχής)

Ο Χ. Τριχοπούης (Σκίτσο του ε'Ασμοδαίου)

Η προσβολή ήταν βαριά, ο Κριεζώτης έδωσαν, τους έβρισε, τον τρώσαν τον ίσα, και η συνεδρίαση διεκόπη. Οι Κοινοί όμως είχαν αφαιρεθεί κι' εφορούσαν τους αντιπολιτευομένους με τα' Ξω από τη Βουλή.

Στην άλλη συνεδρίαση, ο Καλλέργης ανέβηκε στο βήμα και να πει τις άπειλες και τις φοβέρες των Κοιλιτιζών. Σκόρβησε και ο Θεοδοσιάς Γούδας κι' έκανε τις ακόλουθες δηλώσεις :

«Ο αξιοπής κήρυξ αναδέλειξος μίλειν να μίνα. Λοιπόν, ουκ ουκ ανδρωθώ, θα σ΄αξ πό την αλήθεια... Χθες βγήκα περιπατήσασα στ'αγίατό Κριεζώτη, και πηγαίνοντας, αντιμετώφισα στο δρόμο τον κείνο Καλλέργη. «Ο στρατηγός θέλησε να τον χτυπήσω, έγω μίλησα στη μέση και τον έκοπασα. Δεν είν' αλήθεια όμως θέλησε να τον σκοτώσω, Μονάχα... για τον Ξυλοφροσύνη ήθελε! Την άλλη μέρα, ο Κριεζώτης κρατούσε ακόμα μέσα τον τό θυμό, ένω διάλειμμα λοιπόν της συνεδρίασεως, στανανά στο διάδρομο αντιμετώπιζόμενο βουλευτή Στρωμάτη Λάρα και τού δίνει μια χροιά μάτρω. Λοιπόν ο Λάρας, ζητεί από τον Πρόεδρο της τής το λόγο, για να καταγγείλη την επίθεσι, ΑΛΛ' ο Πρόεδρος αντάνα :

«Η Βουλή έχει άλλην αρμοδιότητα έργασιν, κήρυξ βουλευτά... Μα έγω ήμω παρόντα, λέει ο κατακοιμήξ ο Λάρας, και...

Καθίστε κάποι, τα παρόντα σας ερετασθώσιν εν κωρό, τού λέει ο Πρώτος...

Τους πού οι βουλευτά της Αντιπολιτευσεως εκατάλαβαν ότι δεν μπορούν να τ'αφάν πέρα και ο ένας μετά τον άλλον, μίσην να ζήσουν άδεις, άπονησις από τη ζωή. Γιατί την εποχή εκείνη, ο βουλευτής που θ' άπονησε χωρίς άδεια, έκανε κατακοιμήξ του.

Γιά να καταλάβη ο αναγνώστηξ πού και πού άγαθότιμος ήταναν άλλοτε οι καιροί των ήνωτατέρων, αρζει να διαβάσθι ακόλουθη απόστασις άποφάσεως του κείνου Μικρομότη :

ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ.— Είνε ανάγκη να θέσασκεν ένα άποτον, τού όποιον στα και συνεχός και δεν κίνηται τμήν της Βουλής. «Όλοι ένδομησθε την χροιά, ταυροζήν, και' ήν όλίγον έστιν να έλθω εν τις χείρας. Είνε βέβαιον ότι όσων ένω κινάξ έστι, άλλα κατά βαθύτητα, κινάξ. Πρέπει να θέσασκεν λοιπόν ένα νόμο, ώστε κανένας πλέον να μη δύναται άφαιρήσθι την έδραν του και να πηγαίνη εν τούτον τον τό άλλω. «Όστις λάβει τού νόμου να έξωθή, άξ κίνη προφορική τις παρατηρήσεις του από την θέσιν...»

«Αν παρατρέπεται κανείς, να παρατίναται διά λόγου, και να μην κίνηται πολιτικώς...» Με διασφραξίαν μου κινάται, όταν έγινε ο σημάτιξ, διάφοροι από τού κρητιζών, δεν πιστεύω να ήσαν άξια-σικαί, έτροξαν κι' έλαβαν τα όπλα του, και βέβαιον, ότι έμεθα από εκείνοξ όπου εφοβούνται κανένα...»

Σ' άλλο φέλλω θα διαγρηθώξ κι' άλλα παρόμοια έστρωόδη της Βουλευτικής Βουλής.

ΠΑΝΑΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΞΕΥΗΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Η ε λ λ η τ η ς. Τελείωσαν όλα τα φασητά σας; Δεν έχετε καμιάστο να μου πηρανώσετε φρέσκα αυγά; Ε ν ε ο δ ο δ χ ο ς. Αντίοχα, άλλα αυτή την ώρα κοιμούνται... Κούτιξ!...

Ε κ ς ε γ ο ς. — Αν ήξερες να μαγειρεύηξ, υποσώσασα να έξοικονομήσασα μερικά χορήματα...

Ε κ ς ε γ ο ς. — Αν έξοικονομώσασα μερικά χορήματα... θα υποσώσασα να πάρωμε μια μαγειρίτσα!...

Ο γέρος πός το νεαρό κρητιζό : — «Όταν άραβογονιάστρια έγω με τη γυναίκα μου, καθόμουν στη βάρη του δουλιού κι' έβριση στην άλλη...

Και ο κρητιζό : — Και έγω τού ίδιο βάζωνα, άν άραβομαζωόμυνα... τη γυναίκα μου...»

Ο δ ι κ α σ τ η ς. — Και πώς εμπήκαξ στο χοροχοείο; Ο δ ι α ρ ρ ή κ τ η ς. — Ήμουν πενηντάξ και μου φάνηκε πώς ήταν τού σπύριου...»

Ο δ ι κ α σ τ η ς. — Και γιατί έρωξ; Όταν μπήκε μέσα η γυναίκα τού κατακοιμητάροξ;

Ο δ ι α ρ ρ ή κ τ η ς. — Νόμισα πός ήταν... η γυναίκα μου!...

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΥΜΟΡΦΙΑΣ

ΑΝ ΗΜΟΥΝ ΞΑΝΘΗ...

(*Άρθρο της διασημής ηθοποιού του κινηματογράφου ΠΟΛΛΑΣ ΝΕΥΚΡΙ*)

Η παγκόσμια φήμη Πολωνής Άθωςας του κινηματογράφου Πόλα Νέυκρη, έδημοσίεωσεν τελευταία στο Παρισίανικο περιοδικό «ΕΣΑ», τού παρακίτη ενδοσφύρον άρθρακι για τις ξανθές γυναίκες και τη διατήρησι της ξανθής ομορφιάς. Το μεταφράσωμε ολοκληρω χάριν των αναγνωστριάων μας.

«Η ξανθή έχει πολλά πλεονεκτήματα, άλλα και πολλά μειονεκτήματα. Έν πρώτοις, πρέπει να φροντίξη για την διατήρησι της καλότητας της, περισσότερο από μια μελαγχρονή γυναίκα. Η ομορφιά της είνε πολύ λεπτή και τού θαρσύνω χρώμα της έχει την ελαστικότητα τού λουλούδιου.

Πρέπει να προφύλαξη τού προσώπου της από τον ήλιο, από τόν δυνατό άνεμο, από τά πάντα. Η μελαγχρονή μπορεί άπεναντι να κινή άπ' όλα τά σπασά και ν' άμνηρά όλες τις χωμαξές μεταβολές, χωρίς να διατρέψη τόν κίνδυνον να χάσθι την έπιδερμίδα της. Επισήμα έχει μεγαλύτερη άντοχη στα βάραινα και στις κωμωξίες.

Ένωσιτις τώρα ότι μια ξανθή, όταν είνε νέα, άντέχει και αυτή σέ όλα. Μιαίξει πού με τά παιδιά, έχει την δική τους έγυια και παρέχει την έπιθυμία όστι ή άρρασι τού προσώπου της θα είνε άνοησις...

ΑΛΛ' όταν κερσώνον λίγα χρόνια, ή παρακομή κούραση, ή πιο άσημαντή στενοχωρία άγίνον βάραινα τού έγυι του στο πρόσωπο της ξανθής.

Αυτή είνε ή τραγική μοίρα τών ξανθών κρητιζών! Η λάμψη της ομορφιάς του είνε άντοχόβληρη. Με την διαφορά ότι σβύνει πού εύκολα, με τού παρακομή φέσμα τού άνήνοξ...

«Αν ήμουν ξανθή, θα θέσασα τά πάντα στην μοναδική φροντίδα πός να διατηρήσω τήν φρεσκάδα τού προσώπου μου. Γιατί αυτή άκριβός ή φρεσκάδα είνε ο μοναδικός θησαυρός τών ξανθών κρητιζών.»

Είνε βέβαια λιγάκι θλιβερό να βλέπετε μια γυναίκα άφομοιμένη άπολιτιστικώς στην ομορφιά της, να βλέπετε ένα πλάσμα να στρογγιλά πούδον άδωσον εύχαριστήρον για να μην λάθη τίποτε ή έπιδερμίδα τού προσώπου του.

«Τά θέλετε όμως; «Όταν ή φρέσι κρητιζάει κανένα με χαρισίατα, έννοις να τόν κινή να πληρώση ακριβά την έξαισιτική αυτή έννοις...»

«Η ξανθές έχουν ν' αντιμετώπισουν και έναντιόν ενός άλλου έχθρου, τού μεγαλύτερου έχθρου κάθε κρητιζώνος κρητιζός : τού πάχυνος δηλαδή. «Όλεξ ή γυναίκες βέβαια διατρέξουν τόν κίνδυνον αυτό. Μα ή ξανθές προσιώσασα άπ' όλες...»

«Η ξανθές έχουν όμως και τού έξήξ σπουδαίοτατο πλεονεκτήμα : μπορούν, άν βάζουν καταλλήλως τά φρέσκα τού τρέματά του, να διατηρήσουν την ομορφιά του κερσώνον χρόνια περισσότερο. Τού τεχνικό βάραινο κάνει τις ξανθές να κερσώνουν πού...»

«Αν ήμουν ξανθή, θ' άφιέρωνα ένα μεγάλο μέρος της ημέρας μου στο βάραινο τών φρεσιών και τών βλεφάρων μου. Τού μαυρού κρητιζών δεν πρέπει ποτέ να λείπη από τού τσαντάκι κάθε ξανθής γυναίκας. «Όλεξ ή ξανθές πού μακαριώνονται με προσοχήν, κερσίζουν ομορφιά εκατό στα έκατό...»

«Η ξανθές όφειλόν σήμερα να κίνων και μια άλλη, σεβαρώτατη θεσις. Δεν μπορούν να άκοιλωθήσουν την ύδατα τών νευτών μάλλων. Πρέπει να έχουν μακροά μάλλια...»

«Η Αφροδίτη ήταν ξανθή.

Και κάθε ξανθή γυναίκα πρέπει, από παντός, να δίνη την έπιθυμία της θηλακότιμος. Μια μελαγχρονή γυναίκα πιθανόν να έχει θηλαχτό λίγο άνδροσπότηξ. Αλλά τού δειλητόρο μιάξ ξανθής είνε καθαρός κρητιζός. Και έπειδι ο άνδρος έξακολούθησεν να φωνάξοντα τόν κρητιζό του με μακροά μάλλια, κάθε ξανθή γυναίκα πού ξηριέει τόν σβέρχο της έλαττώνει, χωρίς να τού καταλάβώνη, τή δύναμη της ομορφιάς της.

Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΓΚΩΤΙΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

- Η ομορφιά είνε όρατή θεότης.
- Είνε ψηλαφητή έννοις.
- Είνε ο επίγειος παράδεισος.
- Είνε τού έφήμερο άνθος.
- Είνε όμορ το Θεού.
- Είνε ένσώμασις τού θείου λόγου.
- Λατρεύω την ομορφιά τού προσώπου.

«Η Πόλα Νέυκρη»

